

RESSÒ DE LA PARAULA

Lliures per a la glòria (II)

La Resurrecció de Crist allibera la persona humana íntegrament. Allibera la seva paraula, la seva vida, els seus sentiments, els seus afectes, la seva intel·ligència, etc. I com que la Resurrecció de Crist conclou en la seva glorificació (Ascensió), també diem que tota la persona humana és glorificada.

És molt important saber què significa això de «ser lliure per a la glòria, ser lliure per a ser glorificat».

Fa un temps el professor A. López Quintás, responia a preguntes entorn de «l'emergència educativa» en la qual estem tots ficats. Mitjançant un exemple clar explicava com naixia la llibertat creativa: amb uns papers en blanc, deia, es pot fer el que vulguis; però si hi escric una partitura musical, m'haig de cenyir al que allí posa, però em permet produir la bellesa d'una melodia... En aquest segon cas s'és més lliure. I a la pregunta sobre la utilitat que aquest tipus d'experiències tenia en la tasca educativa responia:

«Sí, cal descobrir noves fonts de formació, perquè tot és poc per a entusiasmar els nens i joves amb els valors en el clima actual de glorificació del negatiu.»

Sí que entenem què significa glorificar. Sobretot quan malauradament veiem que «és glorificat allò més negatiu». Què és glorificat en el món mediàtic? Seguint la paràbola del pro-

fessor, glorificar la llibertat del qui fa amb els papers el que vulgui és destructiu; glorificar la llibertat del qui interpreta la partitura mitjançant l'aprenentatge i l'esforç creatiu és permetre-li créixer. La seva llibertat és per a la veritat i la bellesa.

Aquesta llibertat és la que ressuscita i és glorificada en Crist.

Més concretament, en Crist és glorificada la llibertat de qui va assumir la condició de Ser-

vent Sofrent per amor. És a dir, d'aquell que, integrant la seva pobresa i la seva feblesa, va utilitzar la seva llibertat per a estimar.

G. Ravasi va compondre *El cant de l'ase* que ens remet al bell poema de G. K. Chesterton titulat així, *L'ase*. Era l'ase que va portar damunt seu Jesús el Diumenge de Rams. L'ase és, davant del poderós i bell cavall, un animal menyspreat, burlat, maltractat, encarnació del súbdit una mica fracassat i una mica oprimat. Però el poema acaba amb aquestes paraules que responien a les burlas:

«Necis! jo també vaig tenir la meua hora dolça, la meua hora de glòria vaig tenir jo també: un gran clam omplia les meves oïdes, i hi havia una mar de palmes als meus peus!»

No sols va tenir «la seva hora de glòria». Ens permetem pensar que aquest ase va ser glorificat en l'Ascensió del Senyor. Perquè en Crist és glorificat tot aquell que el serveix portant-lo amb humilitat, per tal que Ell sigui aclamat.

I així arribem a copsar que de l'Ascensió sorgeix, s'allibera, la missió. És la missió dels qui veuen en l'horitzó el món i la humanitat glorificats. Porten al damunt i en el propi cor el Crist i van anunciant la Bona Nova amb les seves paraules i les seves obres.

Aleshores en ells i en el món la llibertat és acompanyada.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Entre els dits entrelaçats

Havia mort el pare d'uns alumnes, quan jo treballava a l'escola, fa ja una colla d'anys. Hem mantingut l'amistat en el temps. Vaig anar al tanatori perquè no podia oficiar el respons de comiat. Ho va fer un company. Després de les salutacions i condols, m'acompanyaren davant el fèretre on reposaven les despulles del pare. La imatge d'aquell cos, inert, em desvetllà records del temps de docència escolar: les reunions de pares a l'escola i al centre d'esplai, les converses sobre els fills, les eucaristies del dissabte... Amb la seva esposa, havien participat activament en tants d'a-

quells moments! Era un home de fe sòlida, treballada, viscuda i compromesa. Els fills prou que ho sabien i, per això, en els dits entrelaçats de les seves mans sense vida, hi descansava una senzilla creu de fusta, testimoni de la fe que havia donat sentit a la seva vida. Només era una creu de fusta i, alhora, un signe definitori d'una vida.

L'espòs, el pare, era ara en mans de Déu. Els qui el ploraven i el trobaven a faltar ho sabien: la creu a les mans també significava aquesta esperança. «Per això té el poder de salvar definitivament els qui per ell s'acosten a

Déu, ja que viu per sempre intercedint a favor d'ells» (He 7,25). La seva misericòrdia l'emboïllava, ho sabia i hi confiava, com ho saben tots els qui, a més de creure en Déu, saben que Déu els estima, que són objecte del seu amor. «Ell transformarà el nostre pobre cos i el configurarà al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa amb què ell sotmetrà a si mateix tot l'univers» (Fl 3,21).

La creu que agafaven les mans, la creu de Jesús, era i és signe de redempció de xacres i misèries de la humanitat sofrent. De les pròpies limitacions, de les infidelitats i del pecat personal,

i dels pecats socials, sovint per omisió o per complicitat. «Així es va complir allò que havia anunciat el profeta Isaïes: Ell va portar les nostres febleses i prengué damunt seu les nostres malalties» (Mt 8,17). També la creu era i és signe de perseverança, malgrat les tribulacions; de constància en el bé; de solidaritat amb els crucificats de la terra. «Enfortint els deixebles [...] deien: Ens cal passar per moltes tribulacions per a entrar al Regne de Déu» (Ac 14,22). La creu que era i és. La creu entre els dits entrelaçats.

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Libres para la gloria (II)

La Resurrecció de Crist libera la persona humana en su totalitat. Libera su palabra, su vida, sus sentimientos, sus afectos, su inteligencia, etc. Y puesto que la Resurrecció de Crist concluye en su glorificació (Ascensió), también decimos que toda la persona humana es glorificada.

Es muy importante saber qué significa eso de «ser libre para la gloria, ser libre para ser glorificado».

Hace un tiempo el profesor A. López Quintás, respondía a preguntas en torno a la «emergencia educativa» en la que estamos todos metidos. Mediante un ejemplo claro explicaba cómo nacía la libertad creativa: con unos papeles en blanco, decía, se puede hacer lo que uno quiera; pero, si en ellos escribo una partitura musical, me he de ceñir a lo que allí pone, pero me permite producir la belleza de una melodía... En ese segundo caso se es más libre. Y a la pregunta sobre la utilidad que este tipo de experiencias tenía en la tarea educativa respondía:

«Sí, es necesario descubrir nuevas fuentes de formación, porque todo es poco para entusiasmar a los niños y jóvenes con los valores en el clima actual de glorificació de lo negativo.»

Sí que entendemos qué significa glorificar. Sobre todo cuando tristemente vemos que «es glorificado lo negativo». ¿Qué es glorificado en el mundo mediático? Siguiendo la parábola del profesor, glorificar la libertad del que hace con los papeles lo que quiera es destructivo; glorificar la libertad del que interpreta la partitura mediante el aprendizaje y el esfuerzo creativo es permitirle crecer. Su libertad es para la verdad y la belleza.

Esa libertad es la que resucita y es glorificada en Cristo.

Más concretamente, en Cristo es glorificada la libertad de quien asumió la condición de siervo sufriendo por amor. Es decir, de aquel que, integrando su pobreza y su debilidad, utilizó su libertad para amar.

G. Ravasi compuso *El canto del asno* que nos remite al bello poema de G. K. Chesterton, *El asno*. Era el asno que llevó sobre sí a Jesús el Domingo de Ramos. El asno es, frente al poderoso y bello caballo, un animal despreciado, burlado, maltratado, encarnación del súbdito un poco fracasado y un poco oprimido. Pero el poema acaba con estas palabras que respondían a las burlas:

«¡Necios! yo también tuve mi hora dulce, mi hora de gloria tuve yo también: un gran clamor llenaba mis oídos, y había un mar de palmas a mis pies!»

No solo tuvo «su hora de gloria». Nos permitimos pensar que ese asno fue glorificado en la Ascensió del Señor. Porque en Cristo es glorificado todo aquel que le sirve, llevándole con humildad, para que Él sea aclamado.

Y así llegamos a captar que de la Ascensió, surge, se libera, la misión. Es la misión de quienes ven en el horizonte el mundo y la humanidad glorificados, Llevan sobre sí y en el propio corazón a Cristo y van anunciando la Buena Nueva con sus palabras y sus obras.

Entonces en ellos y en el mundo la libertad es cumplida.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Visita a les pintures murals gòtiques del Bruc

En la petita població del Bruc, als peus de Montserrat, trobem l'Església de Santa Maria que custodia uns frescos datats del s. XIII, apreciats arreu d'Europa pel seu estat de conservació.

Restaurats l'any 2018, es pot contemplar un cicle mural que devia ocupar totes les parets de l'antic temple i a on encara s'hi pot

veure un Pantocràtor presidint el conjunt.

Catalonia Sacra, en el seu programa de visites guiades, ha fixat la data del 29 de maig de 2021, a les 19 h, per a realitzar aquesta activitat, de 90 minuts aproximadament i conduïda per la Dra. Gemma Estrada. Es tracta d'una activitat amb reserva prèvia i entrada de 6 € per persona. Informa-

ció: reserves@cataloniasacra.cat, t. 693 720 202 (de dilluns a divendres de 10 a 16 h).

La paternitat espiritual del prevere diocesà

Aquest és el títol de la trobada que s'adreça als preveres ordenats en els darrers anys, organitzada per l'Arquebisbat de Barcelona. El bisbe Agustí considerant l'interès d'aquesta jornada, convida i anima a la participació dels preveres de Sant Feliu de Llobregat recentment ordenats.

La Jornada tindrà lloc el dilluns 17 de maig al Seminari Conciliar de Barcelona, de les 10.30 a les 17.30 h, i comptarà amb les ponències del P. Jacques Philippe, membre de la Comunitat de les Beàtituds i autor de molts llibres d'espiritualitat i predicador de molts recessos espirituals arreu del món.

Confirmacions d'adults a la Catedral

El proper diumenge 23 de maig, solemnitat de Pentecosta, a les 19 h, el bisbe Agustí presidirà l'eucaristia en la qual rebran el sagrament de la Confirmació un grup d'adults de diverses parròquies de la diòcesi, juntament amb 11 alumnes de l'escola del Bon Salvador, de St. Feliu de Llobregat.

El procés de catecumenat per als adults que no han rebut aquest sagrament de la iniciació cristiana preveu, com a primer pas, posar-se en contacte amb la pròpia parròquia, per començar aquest itinerari de maduració en la fe, tot i que després, la Confirmació es realitzi concretament a la seu diocesana i en el dia de la festa de Pentecosta.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Qui posa armes a les mans dels nens en comptes de pa, llibres i joguines, comet un crim no sols contra els petits, sinó contra tota la humanitat» (12 de febrer).

@Pontifex: «Tots podem experimentar ferides, fracassos, sofriments, egoïsmes que ens tanquen a Déu i als altres. Davant de tot això, Jesús s'acosta amb compassió i toca la nostra vida per a sanar-la» (14 de febrer).

@Pontifex: «Que el Senyor inspire a cadascun a acostar-se als qui sofreixen, sobretot als petits, i a posar els febles en primer lloc. Encomano els metges i tots els nens malalts a la Mare de Déu, perquè vetlli sobre ells amb el seu afecte de mare» (15 de febrer).

@Pontifex: «A fi de comprendre millor els plans de Déu per a la nostra vida, tractem de reforçar la relació amb Ell mitjançant l'oració. Descubrirem així que Déu és un Pare compassiu que cuida sempre de nosaltres» (15 de febrer).

LV Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

Diumenge, 16 de maig de 2021

Avui 16 de maig, Solemnitat de l'Ascensió del Senyor, se celebra la **Jornada Mundial de les Comunicacions Socials**, en la seva 55a edició.

El missatge del papa Francesc per a aquesta celebració s'inspira en la cita evangèlica «Vine i ho veuràs» (Jn 1,46) i convida fortament a «comunicar trobant les persones on són i com són», és a dir, a construir «comunitat» allà on sigui, des de les xarxes socials a la comunitat humana.

El Papa adverteix també del risc d'una informació sempre igual i per evitar aquest perill, exhorta a anar «allà on ningú va», a «desgastar les soles de les sabates», donant molta força i pes a la dinàmica de posar-se en marxa amb passió i curiositat, per sortir de la «còmoda presumpció del "ja se sap"».

L'horitzó de la pandèmia que s'estén per tot el món des de principis de 2020 marca de manera definitiva aquest missatge i, per això, el papa Francesc ens posa alerta per no córrer el risc d'explicar-la, com totes les crisis, «només des dels ulls del món més ric, de tenir una "doble comptabilitat"».

Pot semblar un discurs adreçat als professionals de la comunicació però, al mateix temps, s'adreça a tothom («Benvolguts germans i germanes»),

perquè tots fem part de la comunicació de la realitat i l'actualitat, sigui com a emissors, sigui com a receptors del procés comunicatiu.

SETMANA LAUDATO SI' 2021

Del 16 al 24 de maig tindrà lloc la **Setmana Laudato Si' 2021**, com a cloenda de l'Any Especial *Laudato Si'* que el Dicasteri per a la Promoció del Desenvolupament Humà Integral va establir des del 21 de maig de 2020 fins al 24 de maig de 2021. No obstant, no és un punt final, sinó una etapa d'un camí que vol portar tots els cristians i membres de la família humana a una experiència de veritable *kairos*, en un temps de «Jubileu» per a la Terra, per a la humanitat i per a totes les criatures de Déu.

Enguany, a més, la Setmana *Laudato Si'* serà un moment per reflexionar sobre el que la pandèmia de la Covid-19 ens ha ensenyat i per preparar el futur amb esperança.

Com dèiem, el **Dicasteri per al Servei del Desenvolupament Humà Integral** és el principal patrocinador de la celebració i el **Moviment Catòlic Mundial pel Clima** actua com a facilitador d'un grup de més de 150 socis catòlics que participen a la iniciativa. A casa nostra, la **Xarxa de Parròquies Ecosolidàries** també inclou entre les seves línies d'acció la promoció, en àmbits cristians, del model de persona i de societat justa, solidària i respectuosa amb la natura que reclama l'encíclica *Laudato Si'*.

En definitiva, ens trobem davant d'una setmana de celebració, acció i testimoniatge, a dos nivells: un programa principal i múltiples esdeveniments paral·lels descentralitzats arreu del món.

Eucaristia pasqual de les comunitats neocatecumenals

El bisbe Agustí presideix la celebració amb els membres de cinc comunitats del Camí

El dimecres 28 d'abril, a la Parròquia de Sant Josep Obrer, de Sant Boi de Llobregat, el bisbe Agustí Cortés, acompanyat de més preveres i diaques concelebrants, va celebrar una eucaristia pasqual amb les comunitats neocatecumenals de la seva diòcesi que en el transcurs dels últims vint-i-cinc anys ja han acabat l'itinerari d'iniciació cristiana.

L'assemblea, amb túniques blanques, pròpies dels neòfits, feia present Crist ressuscitat

que revesteix la seva Església del seu amor gratuït.

Entre altres idees, el bisbe Agustí, durant el seu comentari a la Paraula, els va encoratjar a «no tenir por de ser llum entre les ombres». Els membres d'aquestes cinc comunitats van viure la celebració com un moment de profund agraïment a Déu Pare, al seu fill Jesús, a l'Esperit Sant, que ens permet cridar a Déu «Abbà» i a l'Església, com a mare que ens acull i acompanya.

AGENDA

Trobada de formació per a preveres i diaques. Tindrà lloc el 18 de maig, a les 10.30 hores, en format telemàtic per al clergat de les dues vicaries.

En el marc de l'Objectiu diocesà «Per créixer més», s'aprofundirà el document *La conversió pastoral de la comunitat parroquial al servei de la missió evangelitzadora de l'Església*.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. □ Dilluns (lit. hores: de la solemnitat) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16, 29-33]. Sant Pasqual Bailón (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantàlic, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari de Reus.

19. □ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà,

de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856). Sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.

20. □ Dijous [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Cristòfor Magallanes, prev. i companys, mrs.; sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. □ Dissabte [Fets 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. Santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. de les Carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. ■ Diumenge vinent, Pasqua de Pentecosta (lit. hores: de la solemnitat) [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12, 3b-7.12-13 (o bé: Ga 5,16-25) / Jo 20,19-23 (o bé: Jo 15,26-27;16,12-15)]. Sant Desideri, bisbe i mr.; sant Joan Baptista de Rossi, prevere fundador.

L'Ascensió del Senyor (B)

COMENTARI

«Sereu testimonis meus... fins als límits més llunyans de la terra»

Avui és un final i un començament. Final de la presència física del Senyor entre nosaltres. Començament de la missió dels deixebles (i, per tant, també de la nostra). Ho veiem tant a la primera lectura com a l'evangeli: *S'enlairà davant d'ells i un núvol se l'endugué...* I a l'evangeli: *Jesús el Senyor, després de parlar-los fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu.* Fem servir sempre termes espacio-temporals com «pujar», «asseure's» volent indicar que Jesús, com a home deixa la vida viscuda aquí a la terra i regna per sempre més amb Déu Pare. És, doncs, el final de la seva presència física viscuda a Palestina. Evidentment que es queda entre nosaltres de moltes maneres: a través de la seva paraula, dels sagraments, de la comunitat cristiana, dels pobres. Però la seva presència ara és diferent. I comença la missió dels deixebles. L'evangeli diu clarament: *Els se'n anaren a predicar pertot arreu i el Senyor hi cooperava confirmant la predicació de la paraula amb els miracles que la seguien.* El Senyor, com diem en el prefaci d'avui: «no ha pujat al cel per apartar-se de la nostra petitesa»; per això continua present i actiu en la predicació i en l'actuació dels apòstols. Ara toca fer realitat el que els va dir Jesús abans de pujar al cel: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.* Aquesta és la missió dels deixebles i de tota l'Església: ser testimonis de Crist arreu del món. Això demana, com diu sant Pau, que *visquem amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-nos per amor els uns als altres, no escatimant cap esforç per estrènyer la unitat de l'esperit amb els lligams de la pau.* Unitat plena: *només hi ha un Senyor, un baptisme, un sol Déu i Pare de tots.* I cadascú seguint el seu propi carisma, la seva pròpia missió, treballant per donar testimoni de Crist amb la nostra vida. És a través nostre que tots els homes i dones podran conèixer, estimar i seguir el Senyor.

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la Passió se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se'n anava quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se'n anava al cel.»

► Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.* O bé: *Al·leluia.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 16,15-20)

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat. Els qui creuran i seran batejats se salvaran, però els qui no creuran es condemnaran. Els senyals que acompanyaran els qui hauran cregut seran aquests: en nom meu trauran dimonis, parlaran llenguatges que no coneixien, agafaran serps amb les mans, i, si beuen alguna metzina, no els farà cap mal; imposaran les mans als malalts, i es posaran bons.» Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se'n anaren a predicar pertot arreu. El Senyor hi cooperava, i confirmava la predicació de la paraula amb els senyals prodigiosos que l'acompanyaven.

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confín de la tierra"». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

► Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.* O bien: *Al·leluia.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro.

Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

► Conclusión del santo Evangelio según san Marcos (Mc 16,15-20)

En aquel tiempo, se apareció Jesús a las once y les dijo: «Id al mundo entero y proclamad el Evangelio a toda la creación. El que crea y sea bautizado se salvará; el que no crea será condenado. A los que crean, les acompañarán estos signos: echarán demonios en mi nombre, hablarán lenguas nuevas, cogerán serpientes en sus manos y, si beben un veneno mortal, no les hará daño. Impondrán las manos a los enfermos, y quedarán sanos».

Después de hablarles, el Señor Jesús fue llevado al cielo y se sentó a la derecha de Dios. Ellos se fueron a predicar por todas partes, y el Señor cooperaba confirmando la palabra con las señales que los acompañaban.